

тежки, направени отъ здрави, желѣзни греди. Колкото по-голѣми и дебели сѫ гредитѣ, толкова по-добре. Съ други думи казано: Било е време, когато човѣкъ се е задоволявалъ съ малко, но днесъ той се нуждае отъ много нѣща. Малкото дете се задоволява съ малко храна, съ малко дрехи, но колкото повече расте, храната му се увеличава, разноситѣ за него ставатъ по-голѣми. Кой е виновенъ за това? Рѣстенето. Детето расте, става ученикъ въ първоначалното училище, после въ прогимназия, въ гимназия, докато най-после влѣзе въ университета, дето разноситѣ му сѫ най-голѣми. Той иска да се развива въ умствено отношение, да придобива знания, вследствие на което бащата се затруднява все повече и повече. Кой е виновенъ за това? Сватбата. Бащата е присѫтствуvalъ нѣкога на сватба и пожелалъ самъ да стане действуващо лице. Той се оженилъ, родило му се дете, за което днесъ трѣбва да работи, да печели, да му даде всички условия за развитие.

Какво разбираме подъ думата „сватба“? Подъ думата „сватба“ ние разбираме ново културно дѣло, нова епоха, въ която хората, отъ всички краища на земята, се готвятъ да взематъ участие. Сватбата не подразбира ядене и пиене, но съединяване на две разумни сѫщества, чрезъ които се проявява Божественото. Едното сѫщество представя живота, а другото — условията на този живот. Божественото се проявява само тогава, когато животът и условията се съединятъ въ едно цѣло. Колкото по-съзнателно става съединяването, толкова по-ценни сѫ придобивките. Ние се радваме на придобивките на живота и ги наричаме съ обща дума „култура“. Тѣ сѫ външната страна на културата, а не вътрешната. Външните придобивки не сѫ още истинска култура. Отъ външните придобивки на културата ние виждаме пѫтя, по който човѣчеството е минало. Човѣчеството е минало презъ петь раси: черна, жълта, червена, монголска и последната — днешната раса — бѣлата. Като изучавате живота, характера, проявите на тия раси, виждате грамадното различие между бѣлата и предшествуващите раси. Като разглеждате чепера, строежка на тѣлото на европеца, виждате голѣмата разлика между него и предшествениците му. Ще кажете, че и тѣ сѫ души, като него. И тѣ сѫ души, но поставени въ различни форми и при различни усло-